

از همان کودکی که در مراسم عزاداری شرکت می کردم، آرزوی رفتن به کربلا را داشتم، اما هنوز موفق به زیارت امام حسین (ع) نشده ام. از خود حضرت خواسته ام که زیارتش را نصیبم کند.»

بازیگر نقش شمر:

خودم هزاران بار شمر را لعنت کردم

اصغر حشمتی که نقش شمر را در این مقتل خوانی برعهده دارد، نیز می گوید: «شمر منفورترین شخصیت واقعه عاشورا است و خود من بارها و بارها او را لعنت کرده ام. در ابتدا افراد دیگری برای این نقش انتخاب شده بودند اما چون شخصیت شمر منفی بود، از این کار انصراف دادند. زمانی که این نقش را پذیرفتم، پسر من ناراحت شده بود و از من خواست که این نقش را کنار بگذارم. در گذشته گروه های شبیه خوان، تعزیه را در محلات مختلف اجرا می کردند و این نمایش از لحاظ معنوی و بصری تأثیر زیادی بر روی مردم می گذاشت اما حالا تعزیه خوان های کمتری هستند و مردم بیشتر از طریق فضای مجازی با واقعه عاشورا آشنا می شوند و گاهی اوقات نیز اطلاعات غلطی را دریافت می کنند. مادر این نمایش با اجرای زنده واقعه عاشورا به دنبال آن هستیم که حقیقت عاشورا و امام حسین (ع) را برای نسل جوان آینده ماندگار کنیم.»

خانم ها؛ همیاران پشت صحنه نمایش تعزیه خوانی

بسیاری از بانوان محله فردوسی با اینکه محرم های زیادی از عمرشان گذشته است و در مراسم زیادی نیز شرکت کرده اند، تا به حال

مراسم تعزیه خوانی را از نزدیک تجربه نکرده اند و حال برای برگزاری این مراسم برای اولین بار در محله فردوسی، شور و ذوق خاصی دارند. طاهره ارفع که برای مدت یک سال خانه اش را در اختیار دست اندرکاران نمایش قرار داده تا بتوانند تمرین کنند، با اشاره به حضور فعال خانم های محله در کمک به اجرای هر چه بهتر نمایش می گوید: «همیشه آنچه در تعزیه خوانی دیده می شود، بازیگران هستند اما حقیقت این است که برای به اجرا آوردن این نمایش تعداد زیادی از مردان و زنان محله، یک سال تمام در کنار هم تلاش کردند. خانم های هنرمند و خیاط محله، تهیه و دوخت لباس ها، وسایل و لوازم جنگی را برعهده گرفتند. حدود هفت خیاط گاه شبانه روزی کار کردند تا پنج دست لباس کامل برای بازیگران و تعداد زیادی نیز مانکن (به عنوان کشته شدگان) آماده شود. برای دوخت لباس ابتدا یک پیراهن را از بازار تهیه کردیم و آن را در اختیار خانم های خیاط قرار دادیم. آن ها نیز با الگو قرار دادن همین لباس، دوخت لباس های مختلف را برعهده گرفتند. داخل بدن مانکن ها را نیز با آکاسیو پر کردیم و به جای سرشان، توپ گذاشتیم و به جای گردنشان از شیشه نوشابه استفاده کردیم. بیشتر این خانم ها با وجودی که در خانه و برخی نیز بیرون از خانه، کار و مسئولیت های زیادی دارند، فقط به عشق امام حسین (ع) به اینجا آمده و بدون هیچ توقعی کار کرده اند.»

نخریدن لباس نو در محرم؛ رسم قدیم اهالی محله فردوسی

«والسلام» از دیگر رسوم قدیمی است که در محله فردوسی وجود داشته است. صفایی با بیان این جمله، به نخریدن و ندوختن لباس نو در ایام محرم اشاره می کند و می گوید: «اهالی محله فردوسی از قدیم رسم داشتند که در محرم نه لباس نو می خریدند و نه می دوختند و بیشتر سعی می کردند در محافل عمومی، لباس مشکی بپوشند. همچنین در این ایام، کسی موی سر و صورت خود را اصلاح نمی کند.»

فرزندم مداح شد

احمدی، یکی از بانوان دست اندرکار دوخت لباس های نمایش است. او با ابراز خوشحالی از انجام این کار می گوید: «چند سال قبل باردار بودم و یک روز مانده به محرم، فرزندم هفت ماهه به دنیا آمد. اسم او را علی اصغر گذاشتیم و از امام حسین (ع) خواستیم که

فرزندم مداح اهل بیت شود. خوشبختانه این آرزویم برآورده شد و حالا علی اصغر با آموزش و تمرین مداحی، در مراسم مختلف به مداحی می پردازد. هر زمان هم در طول زندگی با مشکل و سختی برخورد کرده ام، با توسل به امام حسین (ع) برطرف شده است.»

با شروع دوخت لباس های تعزیه، حاجتم برآورده شد

یکی دیگر از خانم های خیاط می گوید: «چند سالی بود که دوست داشتم به زیارت امام حسین (ع) بروم اما به دلیل مشکلات مختلف این فرصت به دست نمی آمد تا اینکه با آگاه شدن از این طرح، برای دوخت لباس به اینجا آمدم و در همان ابتدای ورود، از امام حسین (ع) خواستیم که تا ماه محرم، زیارت قبرش را نصیبم کند. خوشبختانه امام (ع) زودتر از زمانی که خواستم، حاجتم را برآورده کرد و چهار ماه قبل، راهی کربلا شدم. حالا هم هر کاری که از دستم بر بیاید، برای مجلس امام حسین (ع) انجام می دهم.»

همیشه آنچه

در تعزیه خوانی دیده می شود،

بازیگران هستند

اما حقیقت این

است که برای به

اجرا در آوردن

این نمایش تعداد

زیادی از مردان

و زنان محله، یک

سال تمام در کنار

هم تلاش کردند